

Paradox

Nicu Hăloiu

Paradox

...

Când peste timp s-a așternut uitarea,
Ceva din mine mi-a mai adus aminte
Că-n ochii tăi, cu priviri ca marea,
Vedeam o carte lipsită de cuvinte!

...

Era o carte nouă, scrisă pentru noi
Pe care-ai început-o de când erai copilă,
În care îmi spuneai, filă cu filă,
Că nu se-așterne uitarea peste noi!

...

Acum trăim cândva în lumea lor,
Și nici nu știm iubito până când,
Dar ne privim pătrunși de-același gând,
Să ne-amintim mereu de viitor!